

Lietuviška spauda —

LIETUVYBĖS PILIS

Spauda yra susižinojimo ir bendravimo priemonė. Kai dabartyje veikia televizija ir radijas, atrodo, kad spauda pradeda nustoti savo gyvybinės reikšmės. Bet iš tikrųjų niekada nei televizija, nei radijas nepavaduos spaudos. Čia plačiau renkamos žinios, plačiau jos pateikiamos, susižinojimas net su tolimesniais kraštais yra tikslesnis ir tobulesnis. Televizija vaizdais gali perteikti tik dalį įvykių. Tuo tarpu spauda perteikia žinias, komentarus, įvykių aptarimą išsamiau, išliekamomis priemonėmis, palieka istorijai dokumentus. Spauda yra istorijos dalis ir šaltiniai, nes ja gali naudotis istorikai net po daugelio šimtmečių, žiūrėdami į praėities įvykius ir jų išdavas.

Žodis pakaria ir paleidžia, sako senas priežodis. Šiuo metu tas žodis yra išrašomas popieriuje, kuris gali pakarti ir paleisti, kuris gali įvykius nušviesti vienaip ir kitaip, kartais net nepalankiai, kai spauda neatlieka savo uždavinio ir netarnauja savo paskirčiai. Dėl to ir valdžios spaudą išnaudoja savo propagandai, savo darbus iškeldamos daugiau, negu jie verti. Tai ypač panaudoja propagandai ideologinės grupės, ypač tokios, kurios savo pragaištingą ideologiją, kaip komunizmas, stengiasi primesti savo pavaldiniams ir visiems, kuriuos tik gali pasiekti. Spauda jiems tarnauja labiau negu bet kas kitas, nes diktatorių bei tirynų gyvenimas nušviečia iškreipta šviesa, parodo kreivame veidrodyje, iš senų ir sugedusių parodo "jaunus" ir savo tautai atsidavusius herojus".

Bet mes neturime apie tokią spaudą kalbėti. Ji netarnauja savo paskirčiai. Ji yra tik priemonė blogiui išteisinti ir gėriui duoti netikrą atspalvį, kad daugumas juo tikėtų ir blogio nuo gėrio neatskirtų. Mes turime vertinti tik spaudą, tarnaujančią savo žmonėms, kuriems ji yra skirta, savo tautai, kuriai ji atstovauja. Tokia spauda yra mūsų troškimų išsipildymas.

Ne kartą esame kalbėję apie lietuvių spaudą išėivijoje. Ta spau-

PAVASARIO ŠVENTĖ LITUANIKOJ. karalaitės konkurso dalyvės iš kairės: Silvana Rimšaitė de Mesquita, Marcia Klimašauskaitė, Marcia Pavilionytė, Angela Bulotaitė ir Regina Šimkūnaitė
Nuotr. A. Kublicko

da turi dvigubą uždavinį, būtent ne tik informuoti išsisklaidžiusius tautiečius, bet ir tarnauti savo tautai ir jos svarbiausiems reikalams. Šiuo metu ji turi risti visus lietuvius prie lietuviško gyvenimo ir vesti juos kovon už pavergtos tautos laisvę, nepaisant, kada ta laisvė bus iškovota. Lietuviška spauda turi duoti visiems tai, kas yra reikalingiausia, padėti bendrauti net su tolimais savo kaimynais, net su nepažįstamais, bet tos pačios tautos vaikais. Ji turi taip pat iškelti ir tuos, kurie veda nepalaužiamą kovą už Lietuvos vardą viešumoje, už lietuvius, gyvenančius bet kuriame krašte, už laisvę, net nesitikint savo kartoje jos susilaukti.

Bet lietuviškoji spauda, kaip ir visa tautinių grupių spauda, leidžiama, skaitoma, platinama tik idealistų, kurie gyvena savo tautos reikalais, rūpinasi jos ateitimi. Kol Lietuva yra pavergta, lietuviška spauda išėivijoje yra nepamainoma priemonė tarp savęs susisiekti ir vesti bendrą kovą už jos laisvę. Nors ta kova šiuo metu kartais atrodo beprasmė, nes rezultatų vis nematyri, bet jokia moralinė kova neduoda greitų ir aiškių rezultatų. Tai ilgų nuotolių kelionė, kurios galo dar nematyti, bet kurios reikia visomis pajėgomis siekti, jeigu norima, kad ji būtų laimėta net

neapskaičiuojamose kartose.

Ar lietuviška spauda atlieka savo uždavinius, kurių ji yra pasiėmusi, ar ji panaudoja tiksliausias priemones siekti savo it visos tautos tikslo — tai klausimai, kuriuos sunku būtų atsakyti. Ji turi atsakyti į laiko dvasią, kaip vokiečiai sako, gyventi Zeitgeist supratimu ir dvasia, kad būtų naudinga tam laikui ir tiems žmonėms, kuriems ji leidžiama ir kuriems turi tarnauti. Bet svarbiausia — savą sapudą turi atsakyti į visus klausimus, kurie šiuo metu iškyla savoje bendruomenėje, sa voje tautoje ir savame gyvenime. Ir tai turi pareigą ne tik redakcijos ir leidėjai, bet ir visi, kuriems dar rūpi lietuvių išėivijimas išėivijoje ir tautos gyvybė vergijoje.

Lietuviškoji spauda, anot prel. M. Krupavičiaus, yra ta tvirtovė, ta pilis, kurioje išėivijos lietuviai gali slėptis nuo priešo ir atsakyti į jo puolimus. Kaip istoriniai Pilėnai uždega didvyriškumu, kai apie juos galvoji ir kai į jų herojiškumą įsimastai, taip spauda turi jaustis pilis, kurios negalėtų paimti joks priešas. Ji saugoja lietuvių, ji suveda lietuvius drauge siekti vieno tikslo — savo tautinės gyvybės išėivijimo ir jos pratėsimą jaunosiose kartose.

(nukelta į 7-tą psl.)

SEMENARIO

"NOSSA LITUANIA"

Metinė prenumerata Brazilijoje Cr\$. 15.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikoje: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS Cr\$. 20.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anūncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra Cr. 1.200,00

Už skelbimų kalbą ir turinį, Redakcija neatsako. Rašiniai gražinami tik autoriui prašant.

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija taiso bei tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti FRANCESCO GAVĖNAS ar PETRAS RUKŠYS vardu.

Rua Juatindiba, 28 Parque da Moóca - CEP 03124

São Paulo - Brasil

Diretor Responsável: VYTAUTAS BACEVIČIUS

Administrador: PETRAS RUKŠYS

Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Atskiro numerio kaina Cr\$. 300,00

Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr\$. 30.000,00

J A V - bės

Vysk. Paulių Baltakį jo išventinimo proga specialia telegrama pasveikino prez. R. Reaganas. Prez. R. Reaganas džiaugiasi, kad popiežius Jonas Paulius II išėivių lietuvių vyskupu pasirinko JAV lietuvi. Esą šiuo pasirinkimu džiaugiasi ne tik JAV lietuviai katalikai, bet ir gyvenantys tėvynėje, susilaukę dvasinės stiprybės tamsiose dienose. Vysk. P. Baltakiui, OFM, prez. R. Reaganas linki Dievo palaimos sėkmės ateities darbuose.

NEKALČIAUSIOS MARIJOS ŠIRDIES STATULOS KELIONĖ IR JOS TIKSLAS

Lietuvių Mėlynosios Armijos Sąjūdžiui ir kai kurioms lietuviškoms parapijoms prašant, Lietuvos Vyskupai Romoje 1951 m. gegužės mėn. 13 d. paaukojo Lietuvą Nekalčiausiai Marijos Širdžiai.

1953 metais L.M.A. Sąjūdis iškėlė mintį, kad Popiežius pašventintų specialiai Lietuvai skirtą Nekalčiausios Marijos Širdies statulą. Tam pritarė Jo Ekscelencija vyskupas Brizgys ir to meto ALRK. Kunigų Vienybės Centro Valdyba, kuriai tuo metu vadovavo prelatas Juras.

1954 metų sausio 5 d. Romoje Popiežius Pijus XII pašventino istorinę N.M. Širdies statulą, skirtą tik Lietuvai. Statulą šventinant, Lietuvą Romoje atstovavo Jo Ekscelencija vyskupas Padolskis ir Šv. Kazimiero kolegijos Romoje rektorius prelatas Tulaba.

Šios istorinės statulos tikslas yra apšviesti viso pasaulio lietuviškas parapijas, paskleisti N.M. Širdies prašymus lietuvių tarpe ir sujungti juos bendrai maldai už Lietuvos laisvę ir pasaulio taiką, ir galų gale nuvežti ją į Lietuvą, kad ten ji pasiliktų specialiai skirtoje N.M. Širdies garbiniui Šventovėje.

1954 - 1955 metais prelato Juro rūpesčiu, statula apšviesti visas Lietuviškas parapijas Šiaurės Amerikoje.

1955 - 56 metais prelatui Balkūnui vadovaujant, statula apšviesti visas lietuviškas parapijas Kanadoje.

Tiek Š. Amerikoje, tiek ir Kanadoje lietuviškose parapijose statula buvo iškilmingai sutinkama: buvo organizuojamos N.M. Širdies garbei pamaldos, ir platinami Dievo Motinos pra-

šymai, pasakyti 1917 metais Fatimėje.

Dabar, pritariant L.M.A. Sąjūdžio dvasios vadui ir A.L.R.K.K. Vienybės Centro Valdybos pirmininkui kun. Albertui Kontautui, yra daroma žygių, kad ši istorinė N.M. Širdies statula aplankytų lietuviškas parapijas, esančias Pietų Amerikoje.

Statulos kelionės tikslas į Pietų Ameriką yra dvejopas. Pirmia-religijinis, tai yra supažindinti žmones su pagrindiniais Marijos prašymais. Antras tikslas yra tautinis - sujungti lietuvius bendrai maldai ir darbui už Lietuvos laisvę, kad išliktume lietuviškai ir nepražūtume svetimtaučių jūroje, o taip pat, kad išlaikytume savo tėvų gimtąją kalbą.

Petras Kaladė

Lietuvių Mėlynosios Armijos

Sąjūdis

5 - 13 - 84.

So. Boston, Mass.

Tiek Lietuvoje, tiek ir užsienyje labai svarbu rūpintis jaunimu. Tik šeimoje galima padėti tvirtus pagrindus augančiam vaikui, bręstančiam jaunuoliui. Kiekviena šeima turi būti savotiška tvirtovė. Tegul čia vyrą sveika lietuviška-krikščioniška dvasia, nepažeista ateizmo ir amoralumo. Tegul kiekviena šeima puoselėja tautinės vienybės, Tėvynės meilės ir laisvės dvasią. Jei tautiniu sąmoningumu ir krikščioniška dorą nešvies vaikams jų tėvai, jie neišaug tikintys ir atsparūs blogiui, jie nepasitarnaus Tėvynei. Šeimos - mūsų citadelės, kur gali bręsti ir išlikti nenugalėtas tautinis sąmoningumas, remiamas ne tik tvirtų krikščioniškos moralės principų, bet ir sveiko lietuvių kalbos jausmo, jos branginimo, mūsų praeities gilaus pažinimo, blaivaus požiūrio į mūsų dabartį ir ateitį.

Aušra, Nr. 41 (81)

Lietuva, 1984 m.

Dr. ALEKSAS KALINAUSKAS

Dr. PAULO KALINAUSKAS

ADVOGADOS

Inventário, Despejo, Desquite, Divorcio,
Processo Crime, Processo Trabalhista, Etc.

Rua 15 de Novembro, 244 - 4 anu. - Conj. 9 - Fone: 37-8958

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

CIRURGIÃO DENTISTA

CROSP. 6049

Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206
V. Prudente - Fone: 273-6696

Halina Mošinskienė

Šis straipsnelis Vėlionės Vandos Meškauskienės atminimui yra paskatintas ponios Marijos Jakiūnienės prašymo.

GAL ATLANTO BANGA... PASIEKSIU BALTIJOS KRANTĄ...

Tai ne kartą man minėdavo a. a. Vanda Meškauskienė sveikatai silpsiant.

Stengiausi ją kuo dažniau aplankyti, nes nežiūrint labai varginančios chroniškos ligos, ji dar turėjo savyje nuostabiai daug vitalinės jėgos. Ta jėga spindėjo jos šviesios akys primenančios neužmirštuolių mėlynus žiedelius pavasario upelių čiurlenime, ir jos pasakojimai buvo tolygūs praeities čiurlenimui, jos namučio kuklijoje aplinkoje, kur palangėje skleidėsi baltosios kamelijos puošnūs žiedai.

Ji mylėjo praeitį, ypatingai savo vaikystę ir jaunystės išdaigas. Būdamas šeimoje jauniausia tarp savo brolių ir seserų, trapiusia sveikata, ji patyrė daug dėmesio ir meilės, ir tai padėjo charakterio susiformavime ypač tolimesnėje aplinkoje, kurioje jai teko nuo ankstyvos jaunystės (baigė Panevėžio Mokytojų Seminariją) dirbti. Pradėjus mokytojauti, neužilgo ištekėjo, už daug vyresnio amžiumi Kosto Meškausko. Perėjo dirbti į Vid. Reikalų Ministeriją. Nepaslapstis, kad mokytojos, o vėliau įstaiigos valdininkės (funcionária pública) pareigose teko išlaikyti tam tikrą charakterio lygsvarą ir prisitaikyti prie gyvenimo "statuso".

Karo metai — 1944 pasitraukė su vyru ir mažu kūdikiu į Vakarų, iš tėviškės pasikinkę "baltuką".

Teko pergyventi labai daug nedaugteklausių ir sunkumų. Sušlubavo ir trapi sveikata. Bendrame DP lageryje gyvenant, daug jai tada padėjo Karolė Pažeraitė. Berods, drauge ir Brazilijon atvyko. Naujoje aplinkoje pradžia nebuvo lengva, bet Vandai nestigo drąsos bet kokį darbą nusi-griebti. — Juk sūnelis Leonas mažytis — jam visko reikia... O kai pasisekė Kostui Meškauskui atidaryti nuosavus "Mašinraščio ir buchalterijos kursas" — Vanda ten ilgus metus dirbo. Daug mokinių visokio amžiaus praėjo pro tuos kursus, diplomus gavo. Čia verta pažymėti, kad lietuvių kilmės moksleiviai galėjo

jais nemokamai naudotis.

Kai susipažinome 1953 m. gyvenno Lapoje, arti gelež. stoties labai kukliame butelyje pas lietuvius išsi-nuomavę. Čia išaugino sūnų Leoną ir Arūną, davė jiems mokslą, užtik-rino ateitį.

Vanda mėgo žmonės, mėgo draugystę. Visada tvarkinga, elegantiška, šypsanti buvo mėgiama ypač lietuvių pobūviuose, kur mielai dalyvaudavo ir jaunatviškui grakštumu bei šposais visus linksmai nuteikdavo.

Kiek sąlygos leisdavo suruošdavo ir savo ar vyro linksmą "gimtadienį" mokyklos salėje, kai būdavo laisva — o tos vaišės, tie užkandžiai! Stebėdavausi, kaip jinai viską paspėdavo, kad po tokios "šventės" — ji turėtų ilgiau pailsėti. O ne, ji jau ir vėl būdavo pamokose, ir vėl su "papirosėliu" plonų pirštų rankutėje. — "Vienintelis malonumas, kodėl turiu jo atsisakyti?" — Šiaip ar taip reikės numirti..." — sakydavo.

Vis tik jėgos silpo, plaučiai nebeatlaikė. Radosi žaizda skrandyje — teko operuoti. Pasveiko, bet ir vėl "papirosėlis" smilksta peleninėje nedarūkytas.

O čia ir Kostas sunegalavo niekada nei sloga nesirgęs. Niekas nesitikėjo, nei pati Vanda. Deja, liga buvo labai rimta ir 1973 m. jis numirė. Lankydavau jį vienišą, kai Vanda pakrikus nervų sistemai buvo patalpinta sanatorijon. Ir jis taip graudžiai sakydavo: "Kas gi pasirūpins Vanda, kai manęs nebebus? ... — Nušlupstydavau nuo išblyškusio skruosto ašarą ir tikinau: "Kostai, yra sūnus, yra draugai, nesijaudink. Tu irgi dar pasveiksi..." — stengdavausi visa jėga nusišypsoti, pasakoti kokius tai niekelius (o atsiprašiusi, nubėgdavau virtuvėn, kol ateidavo Zefa).

Neilgai teko Kostui džiaugtis nuosavais namais, kuriuos vis dėlto Vandos noru įsigijo Parque Continental. Pamenu "jkurtuves" — daug buvo susirinkę draugų. Vanda išpuošė visus kambarius pagal savo skonį — lietuviško rašto kilimėliai, pagalvėlės... namų prieangio sodelyje pasodino medelius, gėlyną padarė... Kostas buvo nuvargęs, liūdnas, kodėl? "Savuos namuos bent vieną kartą atsikvėpsi, Kostai", keldama vyno taurę noriu, kad jis nusišypso-

ty. "Ačiū, ponias Halina. Jūs visada spinduliuojate ateitimi." Tai buvo berods 1970 metais. O Kostą palaidojome 1973 m. Numirė jis tyliai — vienišas, ištikimos Zefos globoje. Kur jo kapas? Kur jo pelenai? — Nežinau. Ieškojau Vėlinių metu — neradau. Nei Vandutė nepasakė — kur?

Po vyro mirties sunkiai atsigavo mūsų draugė. Kursai užsidarė. Ji liko namuose. Mėzgimu sau užsidirdavo — sūnų malonėje. Nebesirodavo viešai, jau pasiskųsdama nusilpimu. Džiaugdavosi retai aplankoma, bet buvo globojama kaimynų ir ištikimos Zefos. Kol galėjo skaityti, vis prašė lietuviškų knygų — spaudos. Skaudu buvo jai, kad negalėjo Leonui padėti prie vaikų — jėgų nebebuvo.

Tyliai užgėso 1984 m. rugsėjo m. 16 d. paskutinį kartą blykstelėjusi liepsnelė sutirpusio gyvenimo akimirkoje. Užgėso žydrios akys Amžinybės šviesos spinduliuos. Pagal velionies norą, palydėjo būrelis lietuvių draugų į V. Alpinos krematoriumą.

Kai paskutinį kartą atsisveikinimui atidarė karstą, man rodėsi, kad jos — Vandutės šypsena sustingo poilsyje nuo kančios... paskutinio atsisveikinimo su mylimu gyvenimu — šypsena. Paskutinį velionės norą išpildė ponias Marija Jakiūnienė. Ji nuvežė palaikų urną į "Ilha Bela" ir ten Atlanto skaidriose bangose pasėjo mielus, buvusios draugės visų mūsų, pelenus:

"Tyliai groja ošdami Atlanto vargonai

"Requiem in pace" mylimai draugei užgriš.

Jos pelenus nusineš baltakarčiai žirgai,

kur laukia sena nugairinta pušis pakrypus...

Ties smėlio balkšvomis Baltijos kopomis—

Lietuvos gintaro ašarėlių bus Tavo kapas

Vandute mylima.

Visada minėsiu ir ilgėsiuos Taveš kai mano pėdą glostys nuvargusi Atlanto banga".

Dar jaučiu jos paskutinį paspaudimą mano rankos atsisveikinant — jis buvo toks stiprus bejėgės, sudžiūvusios, kaip paukštyčio prieš mirtį surietusio kojytę. Nepamirštamas niekada.

**PIRKITE LIETUVIŠKUS
KALĖDINIUS SVEIKINIMUS**

iš Rio...

E. Petraitis

90-TASIS GIMTADIENIS

"Mūsų Lietuvos" š.m. spalio 11 dienos numeris pranešė skaitytojams, kad Rio de Janeiro "matriarkė" p. Uršulė Gaulienė žengia į 90-tuosius metus.

Su pavadinimu "matriarke" ne visai sutinku. Tokio žodžio neradau lietuvių kalbos žodyne. Radau žodį: "Matriarchatas" – t.y. tokia bendruomenės santvarka, kurioje moteris vaidina vadovaujama vaidmenį ūkiniame ir visuomeniniame gyvenime. Kas liečia visuomeninį gyvenimą, p. Uršulė Gaulienė neatskiriama nuo mūsų kolonijos gyvenimo, bet vadovauti jinau niekad nenorėjo, visuomet DIRBO Dievo garbei, Tėvynės labui. Už tai ją gerbiame ir mylime. Aš ją vadinčiau "MOČIUTE", bendrai, pats vadinu motina, atsimindamas savo motiną, kuri jau išėjo iš šio pasaulio.

Manau, kad verta arčiau susipažinti su šios labai garbingos moters gyvenimu. Duodu čia kelias žinias apie jos per beveik 90 metų gyvenimo kelią.

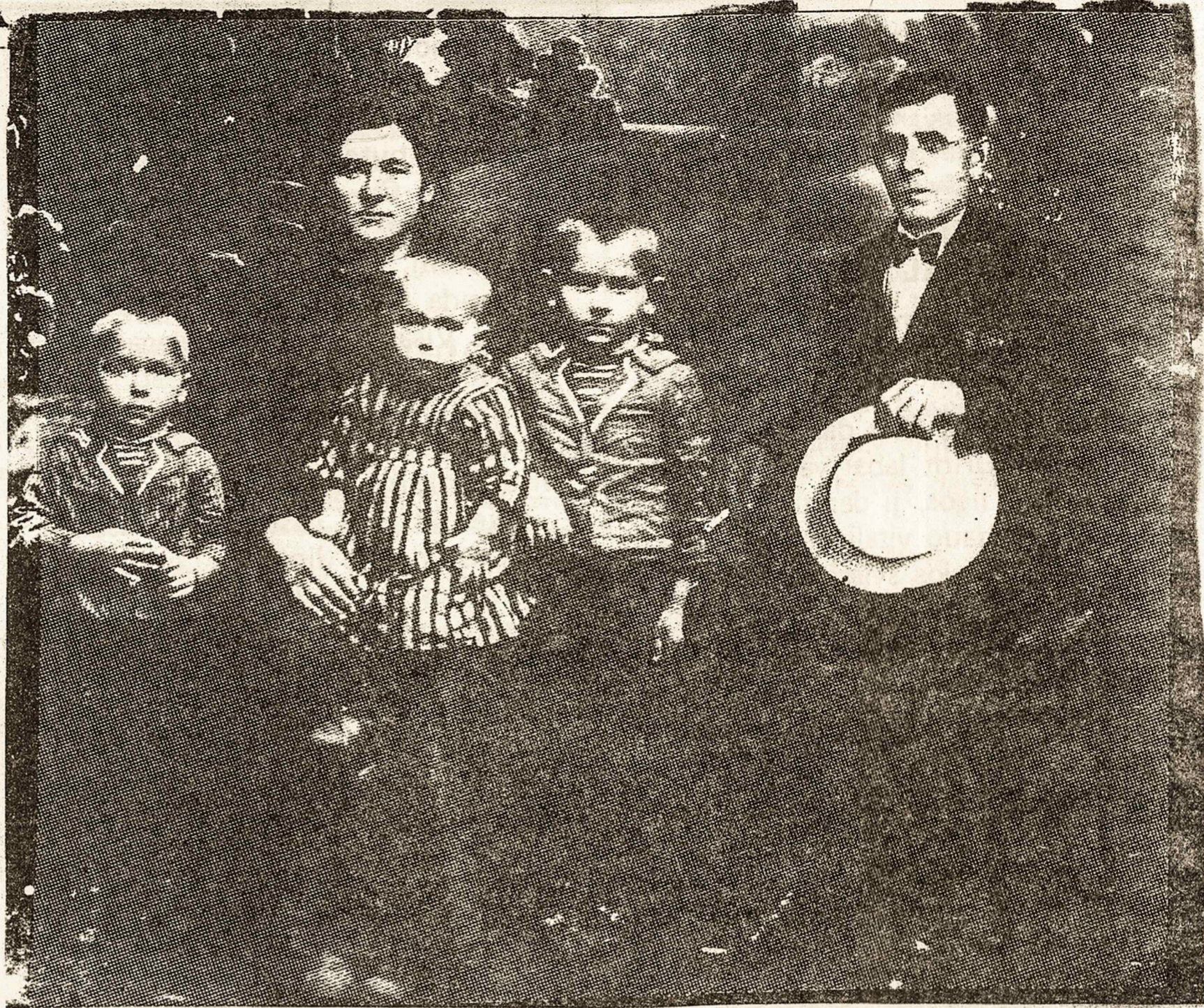
Kaip "M.L." reporteris jėjau į p. Uršulės Vartibavičiūtės-Gaulienės butą (arba butelį, tokį kaip ir mano). Čia svečias yra tuojau sodinamas ir, pagal senovišką lietuvių tradiciją, vainikuojamas.

Pirmą kartą atėjęs, nežino, ar jis Bažnyčioje ar Muziejuje. Visos sienos pilnos GAULIŲ šeimos nuotraukų. Bet ne tik tai jomis. Yra Šv. Tėvo, Švenč. Marijos ir Viešpaties Jėzaus paveikslai, paskutinių Rio kunigų atvaizdai. Netruksta ir mažo altoriaus, kurį ji įtaisė, kad galėtų melstis, jei dėl nesveikatos, negalėtų nueiti bažnyčion.

Ant sienų ne tik šventųjų paveikslai: Čia rasi ir Lietuvos Respublikos pirmąjį ir paskutinį prezidentą Antaną Smetoną, Vytautą Didįjį, kitus Lietuvos istorijos didvyrius, jų tarpe SIMO KUDIRKOS portretą.

Štai pamatai kuklią laikraščio iškarpa, spausdintą 1938 metais, kažkokio prietelio atsiųstą. Laikraščio popieris išblukęs, bet nuotrauka įdomi: rodo atsiklaupusius tris vaikus: Romualdą, 15 m., Antaną 13 m., ir Kazimierą, 11 m. Jie kartu su motina, meldžiasi

**PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS-LITUANO**
Kreiptis į Šv. Kazimiero parapiją,
R. Juatindiba, 28, tel. 273-0338

GAULIŲ ŠEIMA 1927 m.: Antaniukas, ponis Uršulė, Kaziukas, Romualdas ir ponas Jurgis.

prie tėvo (Uršulės vyro), Jurgio GAULIOS kapo, kuris mirė tais 1938 metais. Tai apibūdina šios grynai lietuviškos šeimos praeitį ir jos įsikūrimą Brazilijoje.

Lapkričio 6 dieną sueis p. URŠULĖS GAULIENĖS 90 metų amžiaus. Tai buvo ilga gyvenimo kelionė. Daug įdomių, vargingų, malonių ir istorinių įvykių atsitiko per tuos ilgus metus. Dalinai, tai buvo mūsų TĖVYNĖS istorija. Už tai norėčiau Jums, "M.L." skaitytojams, papasakoti, ką sužinojau apie jos gyvenimą.

Uršulė gimė Niaukių kaime, Obelių valsčiuje, Rokiškio apskrityje, 1894 metais, t.y. blogiausiu Lietuvos istorijos momente. Tada rusas okupantas, kaip ir šiandien, su savo žandais ir kazokais, siautė mūsų tėvynėje, kapojo žmones su kardais rankoje, taip kaip tai atsitiko Telšiuose ir Kražiuose. Okupantai trėmė lietuvius: vyrus, moteris, senius ir vaikus, į SIBIRĄ, vien už tai kad lietuviškai skaitė maldaknygę – savo Tėvynėje – lietuviškai, parašyta lotyniškais raidėmis, ar kokią kitą knygą ar laikraštį.

Kai lietuvių tauta buvo laikoma mirusi, kada miestuose tebuvo kalbama ar rusiškai ar lenkiškai, kaimo lietuviai, nedrąsus, bet griežto nusistatymo neleisti savo vaikų į rusišką mokyklą ir cerkvę, nes lietuviškos beveik visos buvo uždarytos, nutarė mokyti vaikus namuose. Tėvai, o ypač motinos, mokė savo vaikus abėcėlės, skaityti ir rašyti – namuose, prie ratelio. Mes tai

vadinome "vargio mokykla"...

Taip ir atsitiko su Uršule Gauliene. Tėveliai, nors ir pasiturinti ūkininkai, jos neleido į rusų mokyklą. Abėcėlę ji išmoko namuose, taip kaip ir kiti tuo laiku gimę lietuviukai.

Po 1905 metų Revoliucijos ir spaudos atgavimo, Uršulės tėvas Pranciškus buvo žandarų suimtas, be teismo ar kokio nors konkretaus apkaltinimo ištremtas į Sibirą, iš kurio nebegrįžo... Todėl dar mažametei Uršulei, vyresnei sesutei ir dviem broliams teko rūpintis tėvų ūkiu. Trečias brolis išvyko Sibirą, tėvo ieškoti. Iš ten nebegrįžo...

Pirmasis Pasaulinis Karas, su visa audra atnešė naują okupantą-vokiečius. Po didelių mūšių Rokiškio, Obelių ir Zarasų apylinkėse, vokiečiai išvijo rusus. Nors anie miestai daug nukentėjo, bet, laimei Vartibavičių ūkis nebuvo paliestas. Tai nereiškia, kad tasai naujas okupantas varžėsi rekvizuodamas visa, ką tik galėjo pamatyti: gyvulius, javus, vaisius, miško medžius ir t.t., o žmones varė kasti apkasus. Tai buvo vargingo gyvenimo momentas. Tik abidvi sesutės liko ūky, nebuvo kas joms padėtų, nes abu broliai tik karui prasidėjus, buvo mobilizuoti į rusų kariuomenę. Jaunesnis žuvo kare, o vyresniam pasisekė po revoliucijos pabėgti iš kariuomenės. Po karo grįžo namo.

Praėjus karo audrai prasidėjo kovos prieš bedievius-bolševikus. Tada Uršulė ir kiti, vieni savanoriškai, kiti po prievarta, buvo laikinai mobilizuoja-

mi vežti savo vežimais ir arkliais Naujos Nepriklausomos Lietuvos savanorius į frontą, kol karasėjo ta kryptim. Uršulė vežė Lietuvos karius savanoriškai, tuom prisidėdama prie Lietuvos pergales kovoje su bolševikais.

Uršulė pasakoja juokingą įvykį, būtent, 1919 m. birželio mėnesį frontas buvo nevisai nusistovėjęs. Po Rokiškio paėmimo lietuvių kariuomenė žygiavo Zarasų kryptim, turėdama tikslą visai išvyti bolševikus iš Lietuvos teritorijos. Nors Obeliai jau buvo išvaduoti, Niaukių kaime ir apylinkėje rusai dar šeiminkavo, kad ir su didele baime. Atėjus nakčiai pavargę ruskeliai jau rengėsi gulti ir pailsėti, kai išgirdo lietuviškai dainuojant. Išsigando ir pasileido bėgti; kai kurie nusiavę ir numovę kelnes, net nespėjo apsirengti, bėgo manydami, kad atžygiuoja lietuvių kariuomenės pulkas, nes buvo paprotys žygiuojant dainuoti. Ant rytojaus ruskiai grįžo pasiimti batus ir kelnes, nes sužinojo, kad jokio lietuvių kariuomenės pulko ten nebūta, o tik tai linksmos vestuvės artimame kaime.

Išvijus bolševikus kraštas galėjo pradėti tvarkytis. Čia Uršulė susipažino su JURGIU GAULIA, kuris grįžo iš Vokietijos, kur kaip karo belaisvis išbuvo penkerius metus, patekęs į nelaisvę per Tannenberg'o mūšį.

Uršulė persikėlė į Malatiškių kaimą, prie Dusetų, kur su savo vyru turėjo viską iš naujo pradėti. Po aštuonerių metų triūso pasistatė gražų gyvenamą namą ir sukūrė derlingoje žemėje gerai įrengtą ūkį.

Tame laikotarpyje gimė keturi sūnūs: vyriausias, sunkiose gyvenimo sąlygose mirė, liko Romualdas, Antanas ir Kazimieras.

Uršulės vyras JURGIS, gimęs 1881 metais, dalyvavo Rusų-Japonų Kare, o taip pat Pirmame Pasauliniame Kare. Kurį laiką dirbo Rygoje, tarnavo Varšuvoje ir Kaukaze. Jo palinkimas į nuotykius neleido jam likti gražiame Lietuvos kampelyje. Gavęs žinių apie amžiną vasarą milžiniškame Brazilijos krašte, sugalvojo ieškoti laimės Pietų Amerikoje.

1927 metų pabaigoje, pardavęs dalį

judomojo turto, sumokėjęs laivokartę, pasileido į laimę žadantį kontinentą. Dėliai keletą nepasisėkimų: pasaulinės krizės ir Revoliucijos Brazilijoje, tik 1934 metais galėjo atskviesti šeimą į Rio de Janeiro, tuometinę Brazilijos sostinę. Bet, deja, neilgai Jurgis gyveno: praėjus maždaug metams nuo šeimos atvykimo, sunkiai susirgo, išgulėjo du metus ligoninėje ir 1938 metais mirė.

Tuo laiku dar nesutvarkyta ir silpnai veikianti Socialinio Draudimo Įstaiga mažai tepadėjo Uršulės šeimai išlaikymui. Tad teko Uršulei vėl vargti ir net kartais pabadauti. Tai buvo nepaprastai sunkios dienos jos šeimai. Vis dėlto lietuviškas energingumas ir neužgesanti optimizmo liepsnelė leido jai pergyventi visus sunkumus. Spyrė sūnus eiti į mokyklą ir dalyvauti lietuvių kalbos pamokose. Visuomet dalyvavo tautiniuose ir bažnytiniuose parengimuose. Tikyba ir Lietuva susiliejo joje į vieną instituciją, nuo kurios ji nebeatsiskyrė.

Po karo, nors dar gyveno gana sunkiose gyvenimo sąlygose, buvo viena iš pirmųjų, kurios su kun. Juozu Janilioniu ir tuometiniu Lietuvos atstovu, Dr. Friku Meieriu, vyko į "Ilha das Flores" (Gėlių Salą), kur buvo išlaipinami imigrantų transportai. Mėgino padėti DIPUKAMS-Pabėgėliams, nors tų pavadinimų nemėgo. Jai buvo visi broliai lietuviai, sesės lietuvės, bedievių komunistų priversti apleisti savo Tėvynę.

Keturios naujai atvykusios šeimos rado Uršulės namuose ne tik tai parengtą lovą, bet ir maistą, kol susirado darbą. O jaunimas iš jos namų padarė Rio Lietuvos kolonijos sekciją. Ten gimė pirmoji po karo Rio de Janeiro lietuvių Sąjunga "DAINAVA".

Bet tie naujieji ateiviai išvyko: vieni į USA, kiti į Kanadą, du į Argentiną, vienas grįžo į Vokietiją. Tokiu būdu šiandien ryšis su jais tėra laiškais, kurie Uršulei primena praeitą laiką.

Ji gauna ilgus laiškus, į kuriuos atsako, bet kadangi jos ranka dreba, negalinti aiškiai rašyti, įsigijo lietuvišką rašomą mašinėlę, kurią naudoja savo korespondencijai. Susirašinėja su savo gimiene Lietuvoje, kartais įdėdama "žaliuką" kaip dovaną-pašalpa.

Dievas teduoda Uršulei Vartibavičiūtei-Gaulienei dar ilgai gyventi ne vien dėl jos didelės širdies, kaip motina, lietuvių patriotė ir gera katalikė, bet taip pat dėl to, kad jina Rio de Janeiro lietuviams yra toji ašis, apie kurią visas tautinis ir religinis judėjimas sukasi.

KAZIMIERINĖS PAMALDOS JUNDIAI KATEDROJ

Praėjusį sekmadienį būrelis lietuvių iš São Paulo patraukė Jundiai link, apie 60 km. nuo didmiesčio. Vyko, savo automobiliais "Petro Perkumo oktetas" ir jaunimo "Volungės" choras.

Ten mūsų jau iš anksto laukė (buvo prieš dvi savaites pranešta parapičiams) – ir pavedė lietuviams praveisti visas pamaldas. Mišias 11 val. laikė kun. Pr. Gavėnas, asistuojamas dviejų vietinių nuolatinių diakonų, dalyvaujant daugiausia vietos jaunimui. Mo. Liudui Ralickui palydint vargonėliais, o Ma. p-lei Liucijai Banytei diriguojant, jungtinis lietuvių choras išpildė visas Mišių giesmes, užbaigdamas šv. Kazimiero himnu. Skaitiniu pravedė ir aukojimui atnašas nešė lietuvių jaunimas, vilkįs tautiniais rūbais. Kun. Pr. Gavėnas, per pamokslą vystydamas dienos Evangelijos mintį "Mylėk Dievą... mylėk artimą", pristatė šv. Kazimierą kaip krikščioniško gyvenimo pavyzdį. Ir nušvietė lietuvių didvyrišką ištikimybę Kristui, Bažnyčiai ir Tėvynei ir šiais sunkiais persekiojimo laikais. "Tikinčiųjų malda" buvo užbaigta visos bažnyčios kalbama į šv. Kazimierą už Lietuvą.

Jundiaiečiai dėkojo už lietuvių apsilankymą ir džiaugėsi nors kiek pažinę šv. Kazimierą, Lietuvą ir daugiau susidraugavę su lietuviams.

Pagirtinas ypač mūsų jaunimas (jų buvo 14), kuris išmoko giedoti "Jaunimo Mišias, priėmė pakvietimą, atvažiavo savo priemonėmis ir dalyvavo, pamaldose tautiniais rūbais.

Sveikinimų ir Jundiai apylinkės lietuviams, kurių nors keletas dalyvavo ir šiose jaunimo Mišiose už Lietuvą.

IPIRANGOS APARECIDA MŪSŲ LAUKIA

Jau iš anksto susitarta su Ipirangos N.Sra. Aparecida didžiosios šventovės klebonu bei jų ir LKB-nės chorą, kad lapkričio (novembro) 25 dieną, 18 val., bus toje šventovėje pamaldos už Lietuvą Kazimierinio Jubilėjaus proga.

RESTORANAS

VIKTORAS LUKAVIČIUS
Savininkas

Lietuviški ir europietiški valgiai
MALONUS PATARNAVIMAS

Rua Espírito Santo, 118 - Tel. 441.6846
SÃO CAETANO DO SUL

VĒLINIŲ DIENĄ PRISIMINKIME SAVO MIRUSIUS ARTIMUOSIUS, YPAČ GI ATIDAVUSIUS SAVO GYVYBĖS AUKĄ UŽ TĒVYNĒ, NE TIK ŽVAKUTE AR PUOKŠTE GĒLIŲ, O IR MALDA, YPAČ IŠGANOMAJA KRISTAUS AUKA – MIŠIOM IR KOMUNIJA.

MŪSŲ ŽINIŲS

A Č I O J U M S L I E T U V A I T Ė S .

Pavasario Šventė įvyko su dideliu pasisekimu Rugsėjo 30 dieną Lietuvos Sąjungos Salėje, Rua Lithuania, 67. Šventės pelnas skirtas Lietuvos Imigracijos Paminklo statybai. Muziejaus ir Arkyvo Komisija ir vėl turėjo pilną Lietuvos Sąjungos Valdybos paramą, kuri davė savo patalpas ir visos Valdybos narių darbą ir pagelbą paruošiant pietus ir pačią šventę.

Tačiau, pirmoje eilėje mano nuoširdus ačiū yra skiriamas jums mielos lietuvaitės, kurios atstovaudamos savo šokių ir dainų vienetus VOLUNGĖ, NEMUNĄ ir RŪTELĖ, su savo jaunatve, savo grakštumu, savo puikiais lietuviškais rūbais atnešė į Pavasario Šventę tikrąjį pavasario grožį, linksnumą ir džiaugsmą.

Prašau atleisti, kad mano padėkos žodžiai pasiekia jus, mielas jaunime, taip pavėluotai. Deja, po Pavasario Šventės nelauktos sveikatos problemos atskyrė mus nuo normalios gyvenimo eigos ir tik šiandien galiu grįžti ir pasakyti jums mano didelį pasitenkinimą ir džiaugsmą, kad mūsų lietuvaitės ir mūsų jaunimas taip puikiai prisidėjo prie Lietuvos Imigracijos Paminklo statybos.

Princesių Konkurse dalyvavo ir su dideliu uždegimu dirbo devynios jaunuolės, joms padėjo visas jaunimas. Reikia pabrėžti, kad šios devynios mergaitės, reprezentuodamos savo grupes per palyginant trumpą laiką pardavė 8022 balsus ir pateikė mūsų paminklo statybai Cr\$.802.260,00. Muziejaus ir Arkyvo Komisija nelaukė tokio rezultato ir turėjo atspausdinti dar vieną seriją balsų.

Štai mūsų konkurso rezultatai:

Princeses	Balsai	Grupė
Solange Mikalauskas	1914	Nemunas
Regina Celia Karsokas	1728	Volungė
Marcia Pavilonis	890	Rūtelė

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS PAMINKLO STATYBOS LĖŠŲ VAJUS

Paminklo statyba eina sparčiai ir pagal planą. Surengti parengimai sutelkė iki šiol reikalingas lėšas. Muziejaus ir Arkyvo Komisija dėkoja visiems už dalyvavimą parengimuose ir visiems bendradarbiams už darbą ir pasiaukojimą. Didelis ačiū mūsų jaunimui ir ypač mergaitėms už puikius rezultatus atsieltus per Pavasario Šventę.

Dar turime sukelti daug daugiau lėšų, nes kolonas apdengimas ir stovylos atliejimas reprezentuoja pačią didžiausią išlaidų dalį. Mes pasitikime visų tautiečių susipratimu ir patriotiškumu ir toliau šį tikslą paremti.

Labai dėkojame pirmiesiems tautiečiams, kurie duodami gražų pavyzdį, nelaukdami mūsų prašymo, jau atsiuntė savo finansinę paramą paminklo statybai.

Antanas ir Elena Augustaitis	Cr\$.50.000,00
Vytautas ir Vanda Vosylius	Cr\$.20.000,00
Juozas ir Emilija Šlikta	Cr\$200.000,00
Jonas Šapoka	Cr\$.50.000,00
Inž. Alfonsas ir Rosa Petraitis	Cr\$.10.000,00

Šio gražaus pavyzdžio paskatinta Muziejaus ir Arkyvo Komisija skelbia Lėšų Rinkimo Vajų. Kreipiamės į visus tautiečius ir mūsų kolonijos draugus prisidėti su didesne finansine pagalba prie paminklo užbaigimo.

Prašome pranešti jūsų aukas į sekančius telefonus:

63-7344   246-4193   853-6423

Vera Tatarūnas Aldona Valavičienė Marytė Bumblis

Simone Laučys		
Pinto	796	Nemunas
Sandra Pakalnis	591	Nemunas
Solange Banevičius	590	Volungė
Ana Maria Werner	550	Rūtelė
Ana Maria Stankys	500	Rūtelė
Simone Virginia Carmineo	350	Nemunas
Sub Total	7909	
Liekana	113	
Total	8022	

Mūsų mergaičių darbas ir pastangos paroduoti kuo daugiau balsų yra vertos mūsų pripažinimo, padėkos ir pagyrimo. Aš žinau, kaip jos stengėsi ir kaip sugebėjo patraukti į šį kilnų darbą savo draugus tėvus, brolius ir pažįstamus.

Nemunas, Volungė, Rūtelė išrinko patys iš savo tarpo kandidates ir joms padėjo vajaus išvystymo darbe. Savaime suprantama, kad kiekviena kandidatė sugebėjo parodyti savo jėgas, darbą

ir sugebėjimą balsų pardavime. Šių trijų jaunimo grupių veikimas irgi yra vertas dėmesio ir mūsų kolonijos paramos ir paskatinimo – jie turės ir sugebės vesti, išlaikyti mūsų tautos tradicijas per ateinančius dešimtmečius.

Visoms mergaitėms dėkoju iš širdies už šitą pagelbą. Jūs galite drąsiai pasakyti, kad Lietuvos Imigracijos ir Laisvės Paminklo obeliskas buvo pastatytas jūsų ir lietuvių jaunimo padėjimu.

Tarp devynių Pavasario Šventės princesių noriu atskirai padėkoti dviem puikioms mergaitėm:

Regina Celia Karsokas

Solange Mikalauskas

Šios dvi lietuvaitės iš tikro padėjo visą savo pasiryžimą ir entuziazmą į balsų išplatavimo vaju, dirbdamos su dideliu užsidegimu, kad pasiekti geriausių rezultatų. Ir jos abidvi tuos rezultatus atsiekė. Jums didelis ačiū.

Šiandien mes skelbiame Lietuvos Imigracijos Paminklo lėšų rinkliavos vaju. Mūsų lietuvaitės davė gražų pavyzdį. Esu tikra, kad visi lietuviai, veikėjai, organizacijų vadovai ir pačios organizacijos prisidės prie šios rinkliavos, perviršindami jaunimo rezultatus.

Aldona Valavičienė
Lietuvių Muziejaus ir Arkyvo
Pirmininkė

FÁBRICA DE GUARDA - CHUVAS

Guarda Chuvas de todos os tipos. para homens, senhoras e crianças.

Mini-sombrinhas. tipo Italiano e Alemão.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barradas, 104 - V. Prudente - Fone: 274-0677

Res.: 274-1886

SPAUDOS ŠVENTĖ

Stasys Vancevičius

METINEI SPAUDOS ŠVENTEI ARTĖJANT

Lapkričio 11 dieną, sekmadienį, kaip nurodo "Mūsų Lietuvoje" skelbiamame skelbime, Vila Zelinoje rengiama metinė SPAUDOS ŠVENTĖ, kuriai visa São Paulo lietuvių kolonija turi pasiruošti ir joje skaitlingai dalyvauti.

Lietuviškos spaudos reikalai pas mus taip pat pergyvena didelius sunkumus. Prieš kiek laiko "Mūsų Lietuvoje" buvo pažymėta, kad "Argentinos Lietuvių Balsas" pergyvena didelius sunkumus. Tas laikraštis Argentinoje išeidavo vos vieną kartą į mėnesį. Kad laikraštis išsilaikytų numatyti dar rečiau jį išleisti. Greičiausiai kas du mėnesiai. Žinoma, toks laikraščio išleidimas atneš dar didesnius nuostolius Argentinos lietuvių kolonijai.

Mes dar turime džiaugtis, kad "Mūsų Lietuva", nors ir nedidelio formato, bet išeina punktualiai kiekvieną savaitę.

Bet ir "Mūsų Lietuvos" padėtis, taip pat yra sunki. Laikraščio redaktoriai, kunigai saleziečiai, be savo tiesioginių pareigų Šv. Kazimiero parapijoje, dirba be jokio atlyginimo. Prie jų šiuo metu, taip pat prisideda, mūsų spaudos veteranai Alfonsas Kublickas, Jonas Tatarūnas ir Stasys Vancevičius. Jie dirba taip pat tik iš pasišventimo.

Prieš kiek laiko man teko pavartyti "Mūsų Lietuvos" prenumeratorių sąrašus. Ir ką pastebėjau? Vieni laikraščio prenumeratoriai, visais galimais būdais, remia laikraštį, kaip Garbės leidėjai, (viena iš tokių yra Lietuvių Sąjunga Brazilijoje, aukodama kiekvieną mėnesį po 100.000 kruzeirų. Kiti iš anksto apmokėdami prenumeratą, bet didelė dalis prenumeratorių yra atsilikę net po keletą metų. Tai neleistinas ir nepateisinamas apsilaidimas. Jų tarpe, gal būtų, yra nepasiturinčių žmonių, kuriems sunku sudaryti keliolika tūkstančių kruzeirų. Bet iš sąrašuose paskelbtų pavardžių, kurie ir man yra žinomi ar pažįstami, yra nemažas skaičius tikrų apsilaidėlių.

"Mūsų Lietuvos" padėtis, pa-

brangus popieriui, pašto išlaidoms ir visoms kitoms būtiniausioms spaudos priemonėms, reikia sunkiai kvaršinti galvą, kad laikraštis nesustotų lankyti savo skaitytojų kiekvieną savaitę.

Beartėjant metinei Spaudos Šventei, visi geros valios "Mūsų Lietuvos" skaitytojai ir prenumeratoriai turi gyvai sujudėti, skaitlingai dalyvauti Vila Zelinoje skelbiamuose PIETUOSE JAUNIMO NAMUOSE, tuojau po pamaldų Šv. Juozapo bažnyčioje.. Spaudos Šventės proga, visi "Mūsų Lietuvos" skaitytojai ir prenumeratoriai turi visais galimais būdais paremti laikraštį, kad jis ir toliau sėkmingai lankytų visus skaitytojus. Šventės proga, kas gali ir yra pajėgus, ne tik laiku apsimokėti prenumeratą bet taip pat prisidėti, kaip GARBĖS LEIDĖJAS.

Čia norisi pabrėžti, kad Brazilijoje išeinantieji laikraščiai, kurių tarpe yra daugelis stiprių dienraščių, žurnalų ir kitokių spaudos dalykų, laikosi pagrindo, kad savo prenumeratoriams siuntinėja savo spaudą tik iš ANKSTO APSIMOKĖJUS. Kodėl gi lietuvių spauda mūsų kolonijoje, pergyvendama sunkią krizę, turi veltui siuntinėti laikraštį ir tiems nepateisinamiems apsilaidėliams?

Spaudos Šventei artėjant pasiryškime būti nuolatiniais "Mūsų Lietuvos" rėmėjais visose srityse, kad laikraštis ir toliau augtų ir stiprėtų, nes nustojus paskutinio laikraščio mūsų kolonijoje būtų didžiausias nuostolis ir apie tai turime atydziai ir rimtai pagalvoti.

VEIKLOS KALENDORIUS

- Lapkričio (novembro) 11: Spaudos Šventė-pietūs Ramovėje Vila Zelinoj.
Lapkričio (novembro) 25: Sąjungos-Aliança visuotinis narių susirinkimas.
Lapkričio (novembro) 25 d., 18 val.: pamaldos už Lietuvą N. Sra. Aparecida bažnyčioj, Ipirangoj.
Gruodžio (dezembro) 2: Muziejaus ir Archyvo Komisijos arbatėlė su bingu ir bazaru, Sąjungos-Aliança salėje.

PASTABA: Šis parengimas pakeičia skelbtą lapkričio 10 dienos bazarą, kuris tą dieną nevyks.

Dra. HELGA HERING

MÉDICA - GYDYTOJA

HOMENS SENHORAS CRIANÇAS

Rua Quartim Barbosa, 6 - B. do Limão
Fone: 265-7590

De 2a a 6a. das 8 às 12 hs. e das 14 às 18 hs.

KALBAMA LIETUVIŠKAI

MAŽUTĖ BET DIDINGA LIETUVIŠKOS ŠEIMOS ŠVENTĖ

Š.m. 28 d. 1984 popietėje, Irenė Rivolta - PAVILONIS, Elsnos Pavilonienės dukrelė, šventė savo šeimos židinyje savo dar vieną gimtadienį, kur pati puota įvyko puošnioje Irenės-Pavilonis Arujá rezidencijoje. Kaip ir Lietuvių kolonijai yra žinoma, kad Irenė Pavilonis yra labai plačiai pagarsėjusi, kai po Porcelano meno dailininkė, už visus jos darbus gaudama net keliolika diplomų, kaip čionai vietoje, taip pat ir dalyvaudama užsienyje, ypatingai KOLUMBIJOJE ir EQUADORE.

Šia proga ją pasiekė keliasdešimtis laiškų iš Kolombijos ir Equador kaip tai TV. kanalų taip pat ir tų firmų, kuriose teko parodyti savo meną Porcelane. Šia pačia proga, kaip asmeniškai taip ir raštu sveikino tas pats ARUJÁ prefeto Sr. Antonio Carlos Mendonça neskaitant jos įkurtos meno mokyklos mokinių, kurie atvykdami į vaišes ją gausiai kaip čion įprasta apdovanojo.

Sėkmės Irenėi ir toliau kopti į pačias aukščiausias meno viršūnes.

M.L.

LIETUVIŠKA SPAUDA

Gruodžio mėnesį JAV Lietuvių Bendruomenės Kultūros taryba paskelbė spaudos mėnesiu. Tai nėra tik šūkis, kad spauda yra mūsų gyvybės ženklas. Tai reikalauja pastangų, suderintų ir suglaudintų gretų tą spaudą populiarinti, ją patinti, ieškoti tokių, kurie jau nuo savo tautinio kamieno yra atskilę, kad ir jie spaudos priemonėmis būtų pasiekiami ir jie patys per spaudą pasiektu savosiomis ir įsijungtų į savo tautos gyvenimą ir jos ateities kūrimą.

Paskelbti spaudos mėnesį yra nesunku. Bet reikia ir organizuoti apylinkėse didžiosiose ir mažosiose gyvenvietėse. Ieškoti lietuviškuose teliniuose, kad neliktų nė vieno lietuvių, neskaitančio savo spaudos, savų laikraščių ir nesijungiančių į lietuviškus darbus. Jie bent savo idėjomis, savo patarimais, kartais savo parama žodžiu ar darbu gali prisidėti prie bendrų siekimų. Reikia tikėti, kad tokių savos spaudos platintojų atsiras ir kad jie pasieks net tolimiausiųose užkampiuose gyvenančius lietuvius, dar mokančius lietuviškai paskaityti.

**AUKA PRISIDĖK PRIE LIETUVIŠKOS
SPAUDOS IŠLAIKYMO**

MŪSŲ ŽINIOS

BLB-NĖS TARYBOS POSĖDIS

Kviečiame visus BLB-nės Tarybos ir Valdybos narius, į visuotinį posėdį, kuris įvyks š.m. lapkričio 8 d., 20,30 val., Šv. Kazimiero Parapijos salėje, R. Juatindiba, 28, Mookoje.

Kadangi posėdis yra viešas, visi, kuriems rūpi BLB-nės reikalai, galės dalyvauti. Ypač kviečiami Jaunimo Sąjungos ir kitų organizacijų valdybos nariai.

Dienotvarkėje bus svarstoma VIII Pietų Amerikos Lietuvių Kongreso nutarimai, ateinančių metų 16 Vasario minėjimas, BLB-nės Tarybos rinkimai ir kiti reikalai.

Po posėdžio dalyviams koktelis. Laukiame.

Jonas Tatarūnas

BLB-nės Tarybos Pirmininkas

BRAZILIJOS LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ DĖKOJA

Šeiminkėms, Onai Masienei, Severai Petrokaitei, Verai Tatarūnienei, Teklei Kizeliauskienei, Adelei Barščiūnienei ir Eugenijai, už valgių paruošimą.

Jonui ir Carlos Barščiūnams ir Vitui ir Donai Tumams, už "churasco" kepimą.

Juozui ir Eugenijai Vaikšnorams, Petru ir Aldonai Bareišiams, prie baro ir kasos dirbusiems.

Antanui Rudžiui už autobuso

**Šio "ML" numerio
GARBĖS LEIDĖJAS**

B. L. SĄJUNGA - ALIANÇA
(Spalio mėn. - Cr.100.000)

Lietuvių spaudos Rémėjams nuoširdi padėka
ir geriausi linkėjimai.

ML redakcija ir administracija

Aliança Lituana-Brasileira de Beneficência e Assistência Social

A Diretoria da Aliança Lituana Brasileira de Beneficência e Assistência Social, cumprindo as determinações e exercendo as prerrogativas outorgadas pelos Estatutos, de acordo com os Artigos 29º, 34º item "b" e 35º § Único, convoca a Assembléia Geral Extraordinária, a realizar-se no dia 25 de Novembro de 1984, às 16 horas no salão de sua sede, à Rua Lituânia, 67 - Moóca - São Paulo, a fim de tratar e deliberar a proposta apresentada pela Diretoria de reformar, aprovar ou rejeitar os Estatutos vigentes da Sociedade.

A reunião da Assembléia Geral Extraordinária será considerada válida, com a presença de 3/4 dos sócios da Aliança.

São Paulo, 30 de Outubro de 1984.

ANIELE DUTKUS
Secretária

ALEXANDRE BUMBLIS
Presidente

parūpinimą ir bilietų platinimą. Kun. Juozui Šeškevičiui už gėrimų pirkinimą ir atvežimą.

Kun. Pranui Gavėnui už mišių atlaikymą.

Kandidatėms, "juri" dalyviams,

jaunimui, Volungės choristams ir visiems, kurie mažiau ar daugiau prisidėjo prie ruošimo ir gero pasisekimo "Pavasario Šventės Atibajoje".

BLB-nės Valdyba

LAPKRIČIO (Novembro) 11 DIENĄ, SEKMADIENĮ - VILA ZELINOJ

metinė SPAUDOS ŠVENTĖ

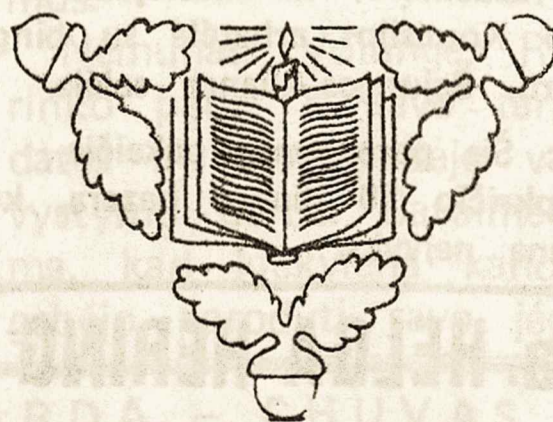
MŪSŲ LIETUVA

PROGRAMA:

11 val. Mišios parapijos bažnyčioj.
12 val. Pietūs Jaunimo Namuose

PARODĖLĖ:

MŪSŲ LIETUVOS pirmieji numeriai
Lietuvių spauda išėivioj
Pogrindžio spauda Lietuvoj (samizdat)
Kitataučių spauda apie Lietuvą

BILIETUS PLATINA:

ŠV. JUOZAPO PARAPIJA Tel.63.59.75
ŠV. KAZIMIERO PAR. tel.273.0338
JONAS TATARŪNAS tel.63.73.44
ALFONSAS KUBLICKAS (ABC) tel.457.6479

Dalyvaus visos "PAVASARIO ŠVENTES" karalaitės ir princesės

Visi dalyvaukime ir savąją spaudą remkime!